

РЕШЕНИЕ

№ 5861

гр. София, 14.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Калинка Илиева

Пламен Панайотов

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5670** по описа за **2022** година докладвано от съдия Пламен Панайотов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 72, ал. 4 от Закона за министерството на вътрешните работи /ЗМВР/.

Образувано е по касационна жалба на Р. Н. Я., с ЕГН: [ЕГН], чрез процесуалния представител адв. Г. М., срещу Решение № 1366/16.12.2021 г., постановено по адм. д. № 10308/2021г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 136 състав, с което е отхвърлена като неоснователна жалба срещу Заповед № 3382зз-771 от 15.06.2021г., издадена от С. М. А. на длъжност „инспектор“ при 07 РУ – Столична Дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е постановено задържането за срок до 24 часа на касатора.

В касационната жалба се навеждат доводи за неправилност на атакуваното съдебно решение. Твърди се, че същото е постановено при нарушение на материалния закон и съществено нарушение на съдопроизводствените правила в посока несъбиране на доказателства, които са относими към спора, както и че е необосновано. Навеждат се доводи за нарушаване на чл. 172а от АПК, поради необсъждане на всички доводи в жалбата, предоарията и в писмената защита. Според касатора обжалваното решение е немотивирано, а заповедта за задържане е издадена без наличието на правно основание. Посочва се, че отхвърляйки жалбата съдът

неправилно е приел атакуваната заповед за законосъобразна, тъй като в решението си не е изложил никакви мотиви по оплакването за липса на описание на фактическите основания като задължителен реквизит на формата на индивидуалния административен акт съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и чл. 74, ал. 2, т. 2 от ЗМВР. Според касатора първоинстанционният съд е игнорирал факта, че оспорената заповед е издадена при допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, изразяващи се в липса на изложени мотиви и достатъчно фактически основания за издаване на административния акт. Посочва се още, че от съдържанието на атакуваната заповед, издадена на основание чл. 72, ал. 1, т. 4 ЗМВР, се установява, че в същата е посочено като основание за задържането „установяване на съпричастност към извършено престъпление по чл.131,ал.1,т.5 НК“, което е равнозначно на липса на основание за задържане на касатора.

В съдебно заседание, касаторът и процесуалния му представител, редовно призовани, не се явяват. Представя се допълнение към касационната жалба в която поддържа касационната жалба по изложени подробни мотиви. Претендира адвокатско възнаграждение в размер на 300 /триста/ лева.

Ответникът С. М. А. на длъжност „инспектор“ при 07 РУ – Столична Дирекция на вътрешните работи /СДВР/, издател на оспорения акт, редовно призован, не се явява .

Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, се представлява от прокурор Стоян Димитров. Счита жалбата за неоснователна и пледира за потвърждаване на решението на Софийски районен съд.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С.-ГРАД, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

С Решение № 1366/16.12.2021 г., постановено по адм. д. № 10308/2021г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 136 състав, е оставил без уважение жалбата на Р. Н. Я., с ЕГН: [ЕГН], чрез процесуалния представител адв. Г. М. като неоснователна срещу Заповед № 3382зз-771 от 15.06.2021г., издадена от С. М. А. на длъжност „инспектор“ при 07 РУ – Столична Дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с която на основание чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР е постановено задържането му за срок до 24 часа .

За да постанови решението си, първоинстанционният съд е събрал като доказателства по делото само писмени доказателствени средства, без да разпитва свидетели. Въз основа на тях съдът е обосновал правния извод, че са били налице основанията за задържане на Р. Н. Я., с ЕГН: [ЕГН], посочени в чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР. На основание чл. 220 от АПК, настоящата касационна инстанция приема за доказани и установени фактите, изложени от първоинстанционния съд и въз основа на тях възприема следната фактическа обстановка:

Видно от докладна записка от 13.06.2021 г. досъдебното производство е започнало за това, че на 13.06.2021 г., около 00. 00ч. в [населено място],[жк], в

близост до магазин "А. ", причинил на В. Д. Я. а телесна повреда, като деянието е осъществено в условията на домашно насилие - нанесъл ритници с крака на тялото и удар с лакът в областта на главата на Я.. Видно от дадените в хода на досъдебното производство показания от свидетелката Я., около 00: 00часа, в [населено място], когато се прибирали към дома си, заедно с бащата на детето й – Р. Я. , той се държал агресивно като я дърпал за косата, блъскал я, скъсал якето й, бутнал я в локва на земята, започнал да я ритва по тялото, навел се и я ударил с лакът по главата, казал й, че ще я смачка, ще я убие и ще й счупи зъбите, преминавайки покрай три автомобила, паркирани на [улица], счупил страничните им огледала. Видно от заключение по изготвена в хода на досъдебното производство съдебно-медицинска експертиза, при прегледа на В. Д. Я. на 14.06.2021 г., е установено кръвонасядане и оток в лявата, тилна област на главата, кръвонасядане в дясната тилна област на главата, охлузвания на дясната мишница, кръвонасядане и охлузване по дясната мишница, кръвонасядане по дясната предмишница, кръвонасядания по лявата мишница, кръвонасядания по лявото бедро и лявата колянна област, охлузване на лявото ходило, кръвонасядане по дясното коляно. Тези травматични увреждания са получени в резултат на действието на твърди, тъпи предмети, каквито характеристики имат и частите на човешкото тяло/лакти, ръце, свити в юмруци и др. /

Извършени са действия по събиране на данни за извършено престъпление – разпити на свидетели, изготвяне на заключение по съдебномедицинска експертиза, заключения по комплексни съдебно-психиатрични и психологични експертизи, на 16.06.2021 г. Р. Н. Я. е привлечен в качеството обвиняем за извършено престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 5а, вр. с чл. 130, ал. 2 от НК и престъпление по чл. 144, ал. 3, вр. с ал. 1 от НК.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Касационната жалба е подадена срещу подлежащ на оспорване акт, в рамките на преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна с правен интерес от обжалване, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно разпоредбата на чл. 74, ал. 1 от ЗМВР заповедта за задържане на лице трябва да е издадена в писмена форма, а алинея 2 на същата разпоредба посочва какво трябва да е съдържанието на самата заповед, а именно – името, длъжността и местоработата на полицейския орган, издал заповедта; фактическите и правните основания за задържането; данни, индивидуализиращи задържаното лице; датата и часът на задържането; ограничаването на правата на лицето по чл. 73, както и правата на задържаното лице. В мотивите на решението на първоинстанционния съд правилно е посочено, че в случая е спазена предвидената от закона форма, така както предвижда чл. 74, ал. 1 от ЗМВР – издадена е писмена заповед за задържане, връчена на адресата

й, като в същата са вписани името, длъжността и местоработата на служителя, издал заповедта, както и данните, индивидуализиращи задържаното лице – три имена, ЕГН и адресна регистрация, фактическите и правните основания за задържането, датата и часът за задържането. Разяснени са правата на задържаното лице и му е връчено копие от заповедта.

Неоснователни са твърденията на касатора, че в атакуваното решение съдът не е изложил никакви мотиви по оплакването за липса на описание на фактическите основания като задължителен реквизит на формата на индивидуалния административен акт съгласно чл. 59, ал. 2, т. 4 от АПК и чл. 74, ал. 2, т. 2 от ЗМВР. Съдът правилно е изложил мотиви за неоснователност на възражението, че няма фактически основания за задържане чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР . Видно от материалите по досъдебното производство срещу касатора е бил подаден сигнал и са събрани данни за съпричастност към посоченото престъпление от общ характер. С оглед това в заповедта правилно е посочено правното основание за задържането на Я., а именно – чл. 72, ал. 1, т. 1 от ЗМВР и достатъчно ясно е описано фактическото основание за задържането – за установяване на съпричастност към извършено престъпление. В случая разпоредбата, въз основа на която е издадена заповедта, е достатъчно конкретно посочена. Няма какво повече да се изисква от органа, издал административния акт, като правно и фактическо основание за задържането на лицето.

Настоящата съдебна инстанция не споделя твърденията на касатора, че обжалваната заповед се основава на факти , които са събрани след нейното издаване. Жалбата, извършените проверки , докладни записки , сведения от различни лица , започването на наказателното производство , възлагането на действия на други органи са от дата , предхождаща датата на издаването Заповед № 33823з-771 от 15.06.2021г.. В този смисъл към 15.06.2021г. са били налични множество данни за съпричастност на касатора към деянието за което е започнало досъдебното производство. Описаната в атакуваната заповед цел на 24 часовото задържане кореспондира с предприетите действия по изясняване на обективната истина .

На първо място предмет на разглеждане и преценка в производството пред първоинстанционния съд не е обстоятелството дали има извършено престъпление или административно нарушение от жалбоподателя, а дали издадената заповед за задържане е законосъобразна от външна страна, издадена ли е от компетентен орган, съдържа ли необходимите реквизити и имало ли е основание за нейното издаване. В случая лицето е задържано, тъй като е било необходимо да се изясни неговата роля /съпричастност/ към установеното деяние , което е квалифицирано като престъпление по чл.131, ал.1,т.5 вр. чл.130 , ал.1 НК. Тази предварителна квалификация на деянието по посочения текст от Наказателния кодекс е трябвало да се прецизира по отношение на конкретното лице , неговите действия и тяхната правна квалификация. Тази цел, преследвана с постановеното 24 часово задържане е изцяло легитимна . По тази причина не може да се сподели изложеното от касатора , че необосновано е ограничено правото му на свободно придвижване.

Неоснователно е и релевираното в касационната жалба твърдение, че

първоинстанционният съд не е отчел и обсъдил дали са налице материалноправните предпоставки за прилагане на чл. 74, ал. 1, т. 1 от ЗМВР. Съдът е изложил своите мотиви в посока, че в оспорения административен акт изрично е посочено, че лицето, веднага след задържането си е запознато с правата по чл. 72, ал. 3 и 4, 5, 6 и чл. 73 ЗМВР, за което е положил подпис. Посоченото в заповедта правно основание на чл. 72, ал. 1, т. 1 ЗМВР е наличие на данни за извършено престъпление по чл. 131, ал. 1, т. 5а от НК-причиняване на телесна повреда, в условията на домашно насилие.

Спазен е срокът по чл. 73 ЗМВР, тъй като жалбоподателят е задържан на 15.06.2021 г. в 13, 45 часа и е освободен на 16.06.2021 г. в 13, 40 часа.

С оглед гореизложеното настоящата съдебна инстанция не намира основание за отмяна на атакуваното съдебно решение по смисъла на чл. 209 АПК, поради което касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Предвид изхода на спора, но след като ответникът не е претендирал разноски, то такива не следва да се присъждат в негова полза. Воден от горното на основание чл.221, ал.2, пр.1 АПК, Административен съд София – град, VI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1366/16.12.2021 г., постановено по адм. д. № 10308/2021г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, 136 състав.
РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.